

Dosarul nr.3ra-970/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: M.Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, Gr.Dașchevici, V.Negru)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Negruța, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Direcția de Poliție a mun.Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă :

La data de 22 noiembrie 2019 Ion Negruța, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării pensiei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că a activat în organele afacerilor interne până la data de 21 martie 2005, ulterior obținând calitatea de pensionar al Ministerului Afacerilor Interne, cu calculul vechimii în muncă de 24 de ani și 06 luni.

Reclamantul a relevat că în temeiul ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018, i s-au efectuat recalculări în vechimea în muncă, cu includerea avantajelor pentru perioada activității în Batalionul Serviciului Pază și Escortă și Izolatorul de Detenție Provizorie.

Reclamantul a invocat că la data de 02 octombrie 2019 s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Orhei, în vederea recalculării pensiei, însă prin decizia din 07 octombrie 2019, cererea i-a fost respinsă.

Reclamantul a relevat că ulterior, a depus cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale și prin răspunsul nr. N-2313 din 15 noiembrie 2019, cererea i-a fost respinsă.

Făcând referire la articolele 48, 49 și 54 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, reclamantul consideră că răspunsul nr. N-2313 din 15 noiembrie 2019 al Casei Naționale de Asigurări Sociale este neîntemeiat.

Ulterior, în proces a fost atras în calitate de persoană terță Direcția de Poliție a mun. Chișinău.

Reclamantul a solicitat de a declara ca fiind ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. N-2313 din 15 noiembrie 2019; a obliga Casa Națională de Asigurări Sociale să efectueze recalcularea cuantumului pensiei a lui Ion Negruța, cu achitarea pensiei, începând cu data de 21 martie 2005, luându-se în considerare certificatul eliberat de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău nr. 34/20-5685-357 din 26 septembrie 2019; achitarea diferenței de pensie neachitată, fiind incluse majorările și indexările, care au avut loc.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost admisă. A fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Orhei nr. 17/2019/30041 din 07 octombrie 2019 și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. N-2313/19 din 15 noiembrie 2019. Casa Națională de Asigurări Sociale a fost obligată să recalculeze cuantumul pensiei de care beneficiază Ion Negruța, începând cu data de 21 martie 2005, luându-se în considerare calculul vechimii în muncă cu avantaje reflectat în confirmarea nr. 34/20-5685-357 din 26 septembrie 2019, eliberată de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău (f.d.42-49).

La data de 26 noiembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea lui Ion Negruța să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d.55).

Hotărârea din 12 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 12 decembrie 2020, fapt ce se confirmă cu avizul de recepție nr. DS8000522803AS, anexat la materialele cauzei (f.d.54).

La data de 30 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea apelului (f.d.61-65).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Prin decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.91-100).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a indicat că din momentul intrării în vigoare a prevederilor pct. 8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, s-a instituit dreptul persoanelor, care cad sub incidența normei nominalizate la calcularea vechimii în muncă cu înseelniri.

Făcând referire la art.12 punctele 33-35 din Legea nr.416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție (în vigoare la momentul calculării vechimii în muncă inițiale a intimatului Ion Negruța) și circumstanțelor cauzei, care confirmă că intimatul Ion Negruța a activat în cadrul Izolatoarelor/Batalioanelor de Escortă și Detenție Provizorie,

activitate, care cade sub incidența prevederilor pct. 8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, instanța de apel a conchis că intimatul Ion Negruța avea dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, încă la momentul eliberării sale din serviciu.

Prin urmare, la momentul eliberării din serviciu, intimatului Ion Negruța eronat i s-a calculat vechimea în serviciu, or, ultimul avea dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, deoarece la momentul pensionării, erau în vigoare prevederile pct.8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, care îi conferă acest drept.

În acest sens, instanța de apel a notat, că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.96 din 20 martie 2018 „Cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne” a fost adoptat în scopul aplicării corecte a prevederilor Hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție.

Totodată, instanța de apel a remarcat, că doar în urma adoptării ordinului nominalizat, intimatul Ion Negruța a cunoscut despre încălcarea dreptului său la momentul eliberării din serviciu și stabilirii pensiei pentru o vechime calculată fără avantaje.

Instanța de apel a relevat, că în conformitate cu art. 13 lit. a) din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, dreptul la pensie pentru vechime în serviciu îl au militarii, care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, care la 01 iulie 2011 au o vechime în serviciu de cel puțin 20 de ani și 6 luni. În fiecare an ulterior, vechimea în serviciu se majorează, până la atingerea vechimii în serviciu de 25 de ani, conform tabelului menționat în lege.

Iar, potrivit art.14 lit. a) al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, mărimea pensiilor pentru vechime în muncă se stabilește în următoarele proporții: pentru militarii, care au îndeplinit serviciul prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, care au o vechime în serviciu stabilită la art. 13 lit. a) - 50 % din suma soldei, iar pentru cei pensionați pentru limită de vârstă sau din motive de boală - 55 % din suma soldei; pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită la art.13 lit.a) - 3 % din sumele respective ale soldei, dar în total nu mai mult de 75 % din aceste sume.

Instanța de apel a relevat că intimatului Ion Negruța inițial i-a fost calculată pensia în mod eronat, pentru o vechime în muncă calculată fără avantaje, deși acesta beneficia de dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, încă la momentul stabilirii pensiei din data de 21 martie 2005.

În afară de aceasta, instanța de apel a invocat că conform dispozițiilor art. 54 al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, suma pensiei calculată pentru pensionarii din rândurile militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri și pentru familiile acestora și nesolicitată la timp se plătește pentru perioada precedentă, însă cel mult pentru 3 ani premergători datei solicitării pensiei. Sumele pensiei neprimite la timp din vina organelor, care au stabilit, sau care plătesc pensia, se plătesc pentru perioada precedentă fără limite în timp.

La acest capitol, instanța de apel a menționat și prevederile art.51 alin.(1) din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, care statuează că în cazul apariției unor circumstanțe, care implică modificarea mărimilor pensiilor stabilite pentru militarii în termen și familiile acestora, recalcularea pensiilor se efectuează în termenele stabilite de Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Instanța de apel a notat că această normă de drept, reprezintă o normă de trimitere la prevederile Legii nr.156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, care la art.35 reglementează plata retroactivă a pensiilor.

Totodată, instanța de apel a remarcat că norma de drept menționată, care prevede plata retroactivă a pensiei pentru o perioadă limitată de timp, a constituit obiectul examinării la Curtea Constituțională, care prin Hotărârea nr.19 din 19 iulie 2016 a subliniat, că potrivit art.10 alin.(3) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, dreptul la pensie este imprescriptibil.

În acest context, instanța de apel a reținut că legiuitorul, instituind limita de 3 ani pentru încasarea retroactivă a pensiei calculate, nu a ținut cont că neîncasarea acesteia poate să nu depindă de voința beneficiarului.

De altfel, în condițiile art.35 alin.(2) din Legea nr.156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, în cazul neachitării la timp a pensiei din vina organului de asigurări sociale, care stabilește sau plătește pensia, aceasta se achită fără niciun fel de limite în termen. În același timp, pot exista situații în care pensia nu se încasează la timp din motive ce nu sunt imputabile organului de asigurări sociale, dar nu depind nici de voința beneficiarului pensiei, însă legea și în asemenea situații îl sancționează pe titularul pensiei.

Instanța de apel a menționat că în cauza dedusă judecății se atestă situația, în care intimatului Ion Negruța, la momentul pensionării i-a fost calculată eronat vechimea în muncă din motive imputabile angajatorului, iar drept urmare, eronat i-a fost stabilit cuantumul pensiei și până la moment, intimatul Ion Negruța a primit pensia diminuată cu suma neachitată la timp din vina organului, care la momentul pensionării deținea competența de calculare a vechimii în muncă și stabilire a pensiei.

Astfel, instanța de apel a constatat că la caz, suma pensiei neprimite de intimatul Ion Negruța din motivul calculării eronate a vechimii în muncă, urmează a-i fi recalculată și achitată ultimului fără limită de timp, aceasta urmând a fi calculată în temeiul confirmării nr. 34/20-5685-357 din 26 septembrie 2019 a Direcției de Poliție a mun. Chișinău. Or, intimatul Ion Negruța nu a primit pensia cuvenită din vina organului, care i-a stabilit-o, iar neachitarea acesteia în momentul depistării erorii, ar constitui o lipsire nejustificată a intimatului Ion Negruța de valoarea patrimonială, care i se cuvine în baza legii.

Făcînd referire la art. 48 al Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și la punctele (1) - (4) ale Hotărârii Guvernului nr. 1427 din 28 decembrie 2016 cu privire la preluarea atribuțiilor de plată a pensiilor și prestațiilor sociale militarilor, care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, sistemului penitenciar, ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului și Centrului Național Anticorupție, instanța de apel a relevat că Casa Națională de Asigurări Sociale urmează să efectueze plata pensiilor și prestațiilor sociale începînd cu data de 01 ianuarie 2017, în mărimile stabilite de instituțiile menționate la pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1427 din 28 decembrie 2016 cu privire la preluarea atribuțiilor de plată a pensiilor și prestațiilor sociale militarilor, care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, sistemului penitenciar, ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului și Centrului Național Anticorupție. Iar, datoriile acumulate la plata pensiilor și prestațiilor sociale către beneficiari la data de 01 ianuarie 2017, vor fi achitate din contul transferurilor de la bugetul de stat la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Instanța de apel a menționat că începînd cu data de 01 ianuarie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a preluat atribuțiile de stabilire și plată a pensiilor persoanelor din trupele organelor afacerilor interne, fiind astfel, instituția abilitată cu competența de achitare a pensiilor și alocațiilor lunare persoanelor, din trupele organelor afacerilor interne.

Instanța de apel a constatat că Casa Națională de Asigurări Sociale este organul abilitat prin lege cu competență de recalculare a pensiei colaboratorilor organelor afacerilor interne.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a dispus obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să efectueze calcularea diferenței pensiei recalculate conform vechimii în muncă, stabilită prin confirmarea nr. 34/20-5685-357 din 26 septembrie 2019 a Direcției de Poliție a mun. Chișinău, cu aplicarea indexării corespunzătoare, începînd cu data apariției dreptului la pensie din data de 21 martie 2005.

La data de 07 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea lui Ion Negruța să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d.101-102).

La data de 19 august 2021, prin intermediul poștei electronice și prin intermediul oficiului postal, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea recursului (f.d.107-118).

În susținerea recursului recurenta a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Făcînd referire la articolele 48 și 49 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, recurenta a relevat, că vechimea în muncă în cadrul altor instituții decât cele menționate în prezenta normă nu poate fi calculată cu înlesniri de 1:2, respectiv și perioada de activitate a intimatului Ion Negruța în cadrul Batalionului Serviciului de Escortă și

Pază nu poate fi atribuită sau recunoscută ca vechime în muncă cu înlesniri. Or, la moment, o lege, care să prevadă dreptul colaboratorilor, care au activat sau activează în cadrul Batalionului Serviciului de Escortă și Pază, la calcularea vechimii în muncă cu înlesniri, nu este.

Recurenta a menționat că perioada de activitate a intimatului Ion Negruța în cadrul Batalionului Serviciului de Escortă și Pază, nu oferă dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje. Or, Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare reglementează că, colaboratori ai sistemului penitenciar sunt persoanele, care dețin funcții în efectivul de trupă și în corpul de comandă al sistemului penitenciar, abilitate să pună în executare pedepsele penale private de libertate, detenția provizorie a persoanelor față de care a fost aplicată măsura arestului preventiv, sau sancțiunea arestului contravențional, precum și măsurile de siguranță cu caracter medical aplicate deținuților, care suferă de alcoolism și narcomanie.

Recurenta a invocat că avantajul solicitat de intimatul Ion Negruța este prevăzut în art. 53 lit. a) al Legii nr. 300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, care prevede că la stabilirea pensiei funcționarilor publici cu statut special, li se calculează vechimea în serviciu, ținându-se cont de următoarele înlesniri: o zi de serviciu în instituțiile penitenciare de tip închis, în casele de arest și în instituțiile penitenciare destinate deținerii și tratării bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări în subteran, se consideră ca două zile de vechime în serviciu.

Recurenta a relevat că avantajul solicitat de către intimatul Ion Negruța, nu a fost garantat de prevederile Legii nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție, care produceau efecte juridice la momentul activității intimatului în cadrul Batalionului Serviciului de Pază, dar și în prezent aceste facilități nu sunt reglemantate de Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Recurenta a menționat că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.96 din 20 martie 2018 „Cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne” nu poate fi luat în considerare, deoarece ordinul respectiv recunoaște unele înlesniri pentru stabilirea pensiei pentru angajații Ministerului Afacerilor Interne, care sunt în exercițiul funcției și care urmează să-și realizeze dreptul la pensie, dar nicidecum nu se referă la recalcularea pensiei persoanelor, cărora deja li s-a stabilit pensia anterior. Pe de altă parte, ordinul nominalizat nu poate produce efecte juridice retroactive, pentru raporturile juridice consumate până la emiterea acestuia.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 01 iunie 2021, fiind notificată recurentei Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 29 iulie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8002072713AS, anexat la materialele cauzei (f.d.106).

Astfel, recursul depus la data de 19 august 2021 de către Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 22 septembrie 2021, în adresa intimatului Ion Negruța și avocatului acestuia Vladimir Kovali, a fost expediată copia recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.120).

Prin referința depusă la data de 28 septembrie 2021, Ion Negruța, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali a solicitat să fie declarat inadmisibil recursul Casei Naționale de Asigurări Sociale (f.d.122-124).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont

pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh

Nina Vascan